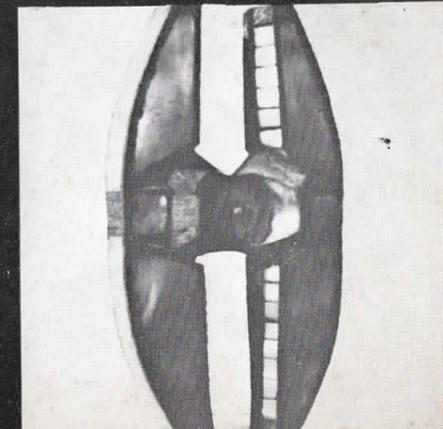
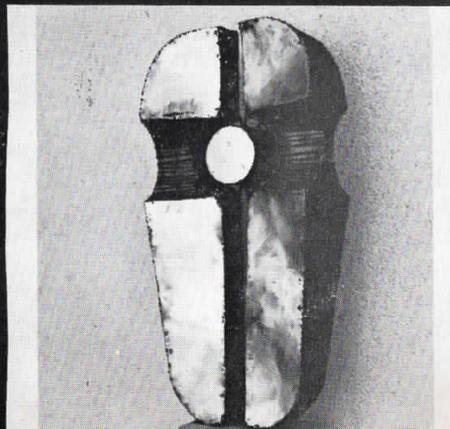
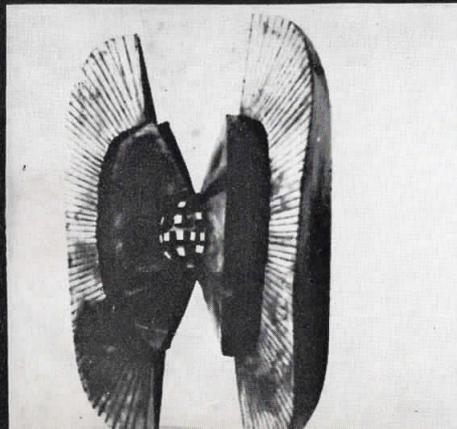
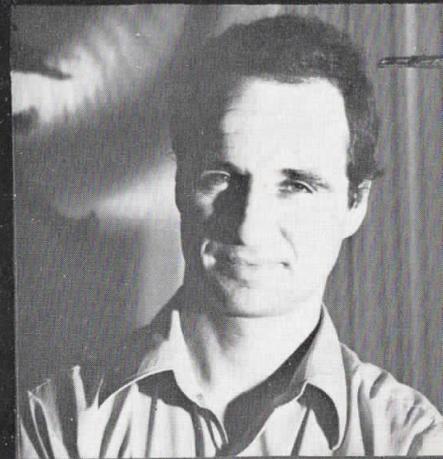
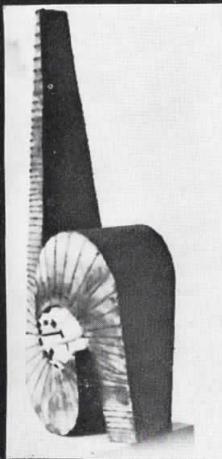

БЕЌАРОВСКИ

НАСО БЕЌАРОВСКИ

скулптури

ТЕЛ. РАБ. 50-300
Дом. 62-874

30. X—15. XI 1974

УМЕТНИЧКА ГАЛЕРИЈА—СКОПЈЕ

Издавач: Уметничка галерија — Скопје

Превод: Тања Мојсова

Фотографии: Стојан Петровиќ — Раф

Печат: Графички Завод „Гоце Делчев“ — Скопје

Тираж: 300

Скулпторот НАСО БЕЌАРОВСКИ не е ново име, бидејќи повеќе од една деценија е активно присутен во нашиот ликовен живот. Тој учествува на многубројни изложби на ДЛУМ, со разни групи и самостојно. Досегашните настапи потврдија дека овој талентиран уметник внимателно ги следи современите движења во уметноста, истражува и реализирајќи ги усвоените сознанија, постојано бележи нагорен развој.

Во неговото творештво јасно се видливи две фази. Првата, фигуративна, што почнува по излегувањето од Академијата и што трае до 1967 и втората, нефигуративна оттогаш наваму, до денес. Изложените творби се од оваа втора фаза.

Во првата фаза БЕЌАРОВСКИ изработува глави, фигури, фигурални групи во глина, односно во гипс. Формите и движењата се широки, топли, доста упростени, силно деформирани во пропорциите и обработката на површините со јаки текстури или со нагли и длабоки зарези. За ваквиот третман секако влијаел употребуваниот материјал, но повеќе од материјалот влијаела пораката што БЕЌАРОВСКИ сакал да ја искаже. А неговата порака е чемерот, грчот, драмата и трагиката што тој ја носи од својата детска Егеја. Длабоко впиени во него, овие содржини избираат низ секој негов допир со глината, низ секој потез, форма, движење, низ секоја негова визија. Тие се тој самиот. Но НАСО БЕЌАРОВСКИ како да не е доволен со себеси, со она што го кажува низ овие творби. Се чини дека не

Le sculpteur NASO BEKIAROVSKI n'est pas un nom nouveau parce qu'il est plus d'une décennie activement présent dans la vie de nos beaux arts. Il prend part a plusieurs expositions du DLUM, en divers groupes ou bien tout seul. Par les expositions aux quelles il a pris part on peut voir que cet artiste de talent suit attentivement les mouvements contemporains dans l'art, recherche et tout en réalisant les perceptions adaptées, note constamment un développement ascendant.

Dans sa force creatrice on remarque clairement deux visibles phases. La première, figurative, qui commence des sa sortie de l'Académie et dure jusqu'en 1967, et la deuxième qui n'est pas figurative, dès lors jusqu'à present. Les oeuvres exposées sont de cette deuxième phase.

Dans la première phase BEKIAROVSKI élabore des têtes, des figures, des groupes figurants en argile, c'est a-dire en plâtre. Les formes et les mouvements sont larges, chaleureux, rendus assez simples, fortement déformés dans les proportions et l'elaboration des surfaces de textures fortes ou des entailures présipitées et profondes. Pour en venir a un pareil traitement, c'est probablement le matériel utilise qui a influé, mais plus que le matériel a influé le message que BEKIAROVSKI a voulu exprimé. Et son message c'est l'amertume, la crampe, le drame et le tragique qu'il porte en soi de l'Egée de son enfance. Profondement absorbés en lui même, ces contenus jaillissent par chacun de ses contacts avec l'argile, par chaque touche, forme, mouvement par chacune de ses vusions. Ils sont lui même.

кажал се што има да каже. Сака да ја надополни и рашири содржината. Тој има што да каже. Но, глината и гипсот не се соодветни за ваквите кажувања. Бара и наоѓа други изразни средства, нови материјали. Почнува да работи со железо, честопати комбинирано со дрво. Настапнува неговата втора фаза. Иако материјалот и проседето се сосема различни, оваа фаза произлегува од претходната и е нејзин логичен развој. Затоа што НАСО БЕЌАРОВСКИ се развива и гледа. Гледа дека чемерот иако е негов прапочеток, иако е рана незалечена, тој не е и крај. И, линијата на грчот се издолжува, се дига, застанува простум во силни вертикали и станува отпор. Длабоките, болни рези, раните се чистат и преминуваат во широки рамни и јаки површини. Раскинатите врски стануваат цврсто сврзани конструкции. Тагата, болката, трагиката го напуштаат предниот план и како сенка и патина ги придружуваат масивните форми. Останува драмата. Таа добива сосема други, потсилени димензии. Широки маси на светло и темно, на вертикали и хоризонтали, на мазни и груби текстури, на железо и дрво сè во постојани, силни контрасти и судири. Нивното сврзување во едноставни целини исфрлува во преден план нови квалитети: снага и монументалност, монументалност којашто во некои од последните скулптури добива епски карактер, со што, како контрапункт на егејскиот јад и бол, го завршува досегашниот опус на БЕЌАРОВСКИ.

Може да заклучиме дека НАСО БЕЌАРОВСКИ за своите содржини, за она што длабоко го носи во себе, за своите пораки, нашол наполно адекватни современи материјали, проседеи и решенија и создал скулптури едноставни, силни и сугестивни — скулптури со високи уметнички квалитети. Да посакаме така да продолжи.

Борко ЛАЗЕСКИ

Mais on dirait que NASO BEKIAROVSKI n'est pas content de soi, de ce qu'il dit par ces oeuvres. Il paraît qu'il n'a pas dit tout ce qu'il a à dire. Il veut remplir et élargir le contenu. Il a que dire. Mais l'argile et le plâtre ne répondent pas à de pareilles expositions. Il cherche et trouve d'autres procédés d'expression, de nouveaux matériaux. Il commence de travailler avec le fer, souvent combiné avec du bois. C'est la période de sa deuxième phase. Quoique le matériel et le procédé soient tout à fait divers, cette phase dérive de la précédente et elle est son développement logique. Parce que NASO BEKIAROVSKI se perfectionne et il continue d'examiner. Il voit que l'amertume quoi qu'elle soit la base de son début, quoi qu'elle soit une plaie incurable, elle n'est pas celle qui dit le dernier mot. Et aussi, la ligne de la crampe s'allonge, se soulève, s'arrête simplement en fortes verticales et devient une résistance. Les entailles profondes et douloureuses, les plaies, se purgissent et se transforment en des surfaces planes et fortes. Les liaisons déchirées devient des constructions fortement liées. La tristesse, la douleur, le tragique, quittent le premier plan et comme ombre et patine s'allient aux formes massives. Reste le drame. Il acquiert tout à fait autres, plus fortes dimensions. Des masses larges à la lumière et à l'obscurité, sur des textures verticales et horizontales, polies et rudes, sur fer et bois, se trouvent dans des permanentes contrastes et heurts. Leur liaison en simples unités fait sortir au premier plan des qualités nouvelles: une force et grandeur monumentale, grandeur monumentale qu'en quelques unes des dernières sculptures reçoit un caractère épique, par lequel comme contrepoids à la misère et la douleur égoïes, achève l'oeuvre de BEKIAROVSKI. Nous pouvons conclure que NASO BEKIAROVSKI a trouvé de matériaux adéquates contemporains pour ses contenus, pour ce qu'il porte profondément en lui même, pour ses messages, procédés et résolutions et il a élaboré de sculptures simples, fortes et suggestives — sculptures de hautes qualités artistiques.

Louhaitons qu'il continue ainsi.

Borko LAZESKI

Роден 1938 во Желево, Егејска Македонија.
Дипломирал 1963 на Академијата за ликовни уметности во Белград.

САМОСТОЈНИ ИЗЛОЖБИ:

1962. — Скопје;
1967. — Струмица.

ГРУПНИ ИЗЛОЖБИ:

- 1960—63. — Белград, „Југословенска млада генерација“;
1967. — Скопје, Нови Сад, „Современа македонска уметност — млада генерација“; Скопје, „Современа македонска скулптура“; Скопје, „Аспекти на цртежот во Македонија“; Струмица, „Струмичка ликовна колонија“;
1969. — Скопје, „25 години на АСНОМ“; Ферара, (Италија), „Современа македонска уметност“;
1970. — Скопје, „Моето сакано дело“;
1971. — Белград, „Млада македонска генерација“;
1972. — Струмица, „Струмичка ликовна колонија“; Скопје, „Тенденции во македонската скулптура“; Скопје, „Современи македонски скулптори“ — избор од колекцијата на МСУ;

Од 1966. — На сите изложби на ДЛУМ.

Извел пет бисти на паднатите борци во Кавадарци и биста на Антон Панов во Струмица.

Адреса: ул. Христијан Тодоровски Карпош 86-б, Скопје

Né en 1938 à Gélévo, Macedoine d'Egée.
Diplomé en 1963 à l'Académie des Beaux Arts à Belgrade.

EXPOSITIONS A LUI SEUL:

1962. — Skopjé;
1967. — Strumit a.

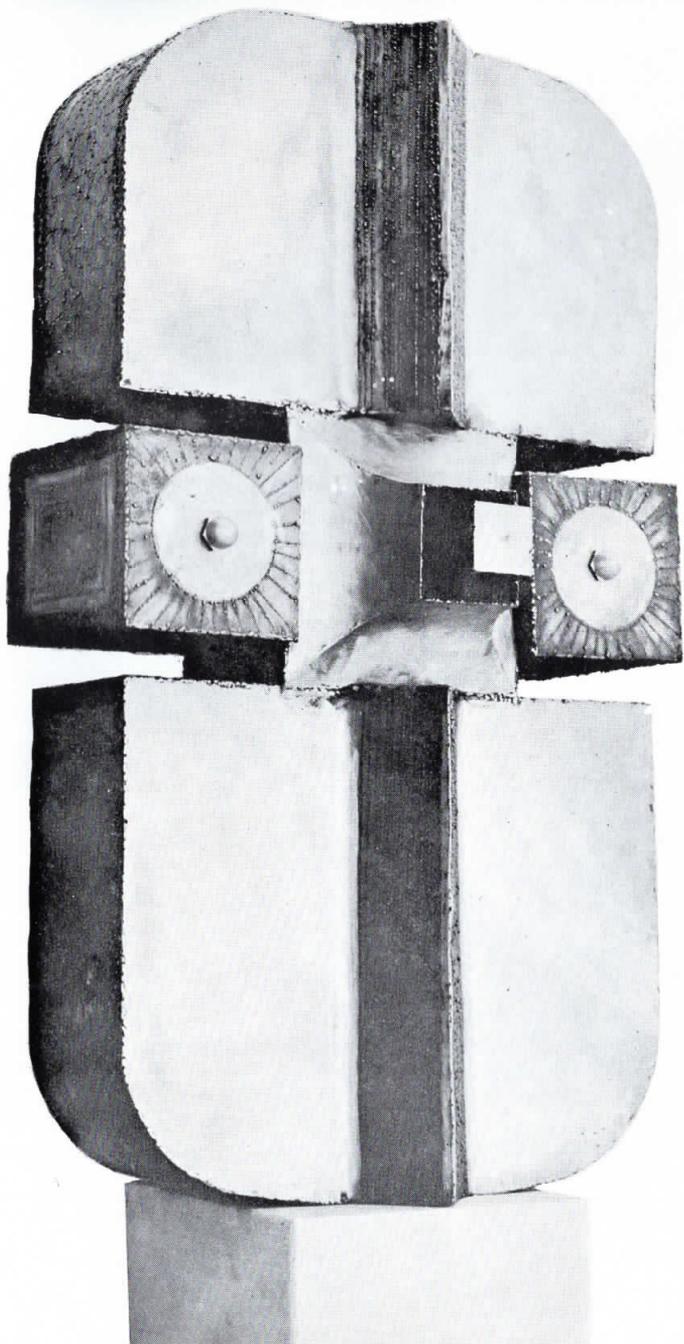
EXPOSITIONS EN GROUPS:

- 1960—63. — Belgrade, „Jeune génération Yougoslave“;
1967. — Skopjé, Novi Sad, „Art macédonien contemporain — Jeune génération“; Skopjé, „Sculpture macédonienne contemporaine“; — Skopjé, „Aspects du dessins en Macédoine“; „Strumitsa, „Colonie des arts plastiques de Strumitsa“;
1969. — Skopjé, „25 ans de l'ASNOM“; Ferrare, (Italie) „Art macédonien contemporain“;
1970. — Skopjé, „Mon oeuvre préférée“;
1971. — Belgrade, „Jeune génération macédonienne“;
1972. — Strumitsa, „Colonie des arts plastiques de Strumitsa“; Skopjé, „Tendences dans la sculpture macédonienne“; Skopjé, „Sculpteurs, macédoniens contemporains“ — Choix de la Collection de MSU.

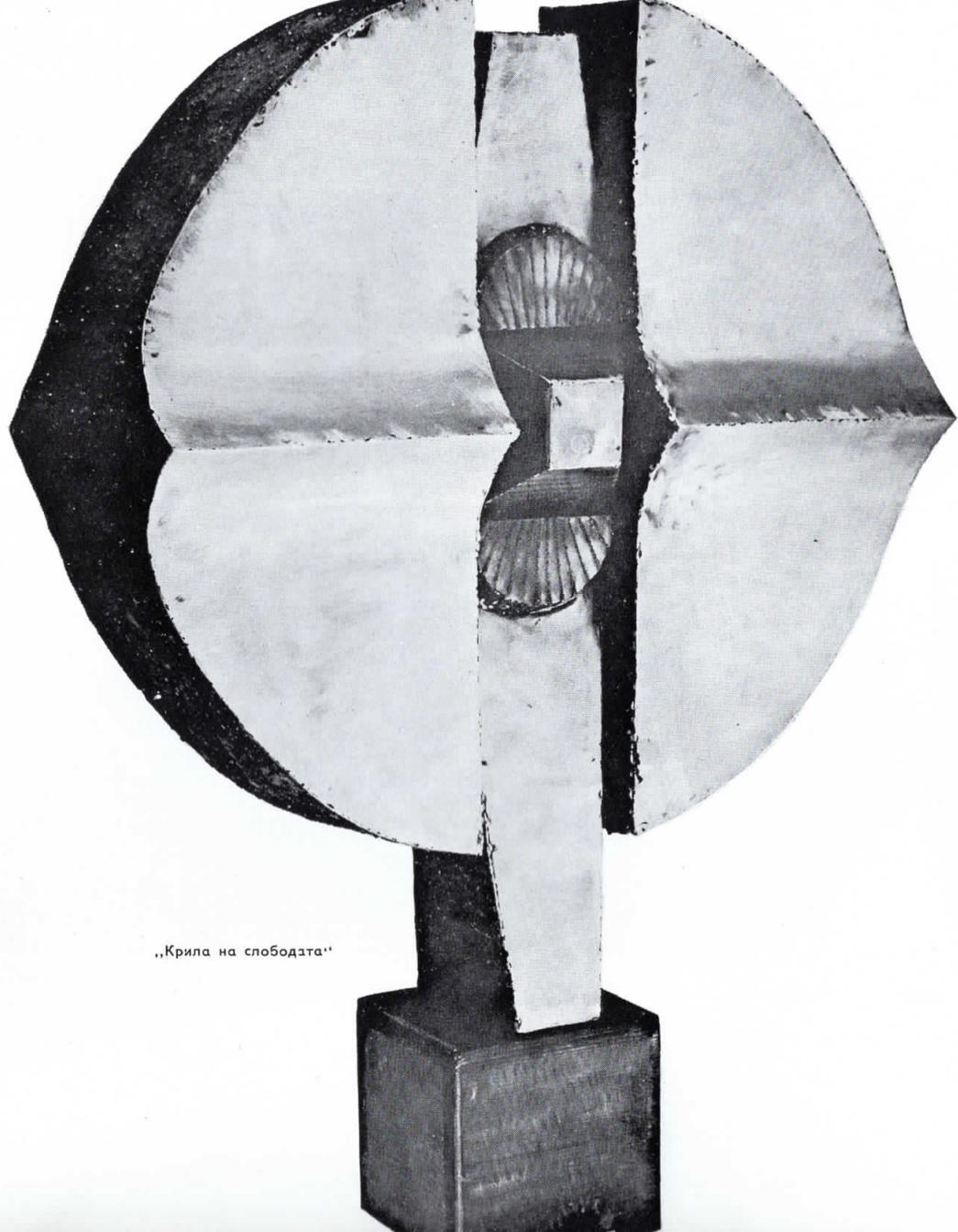
De 1966 — A toutes les expositions de DLUM.

Auteur de 5 bustes des combattants péris a Kavadarci, et de la buste d' Anton Panov a Strumitsa.

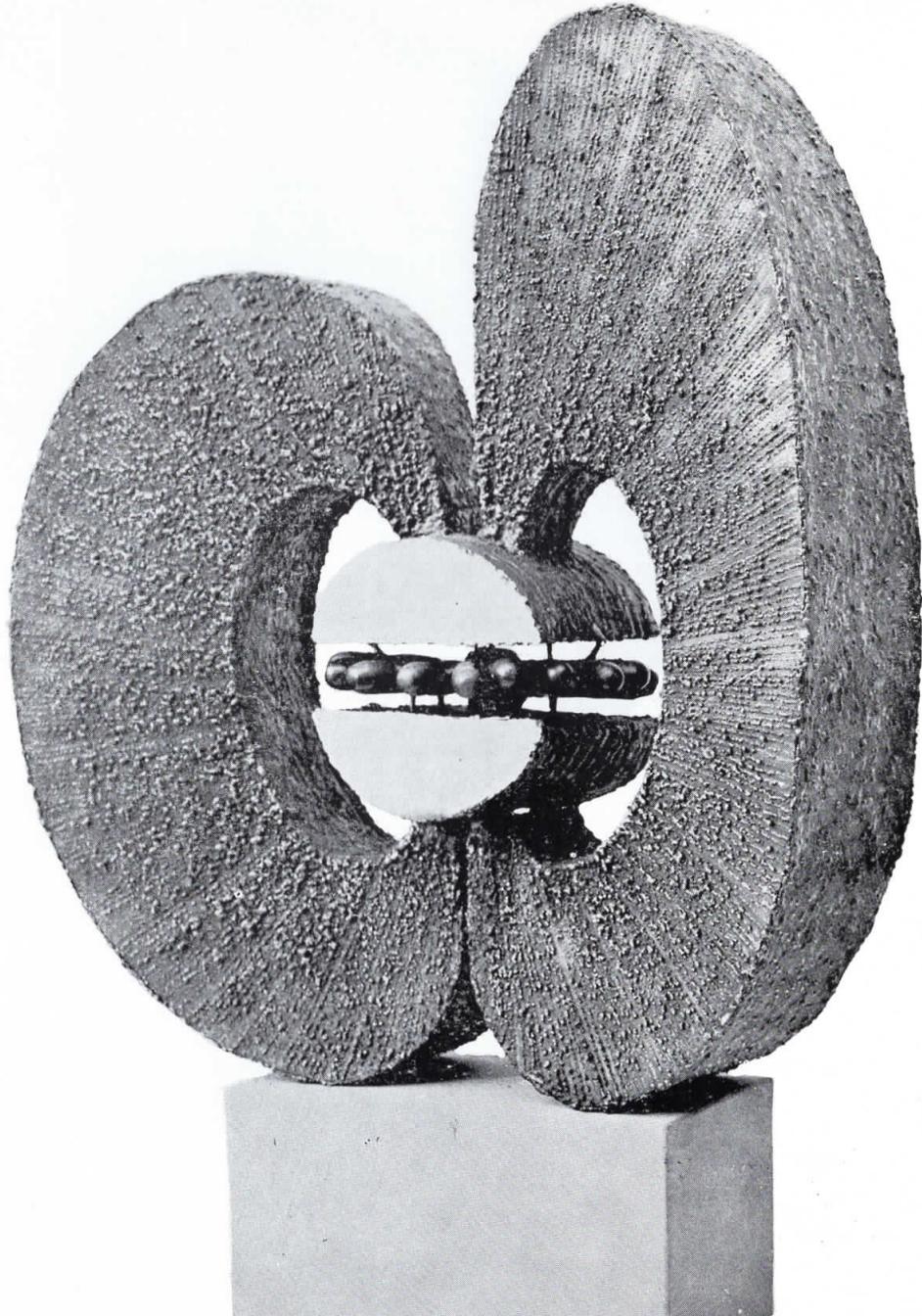
Adrese: Krstian Todorovski Karpoš, 86-b, Skopje

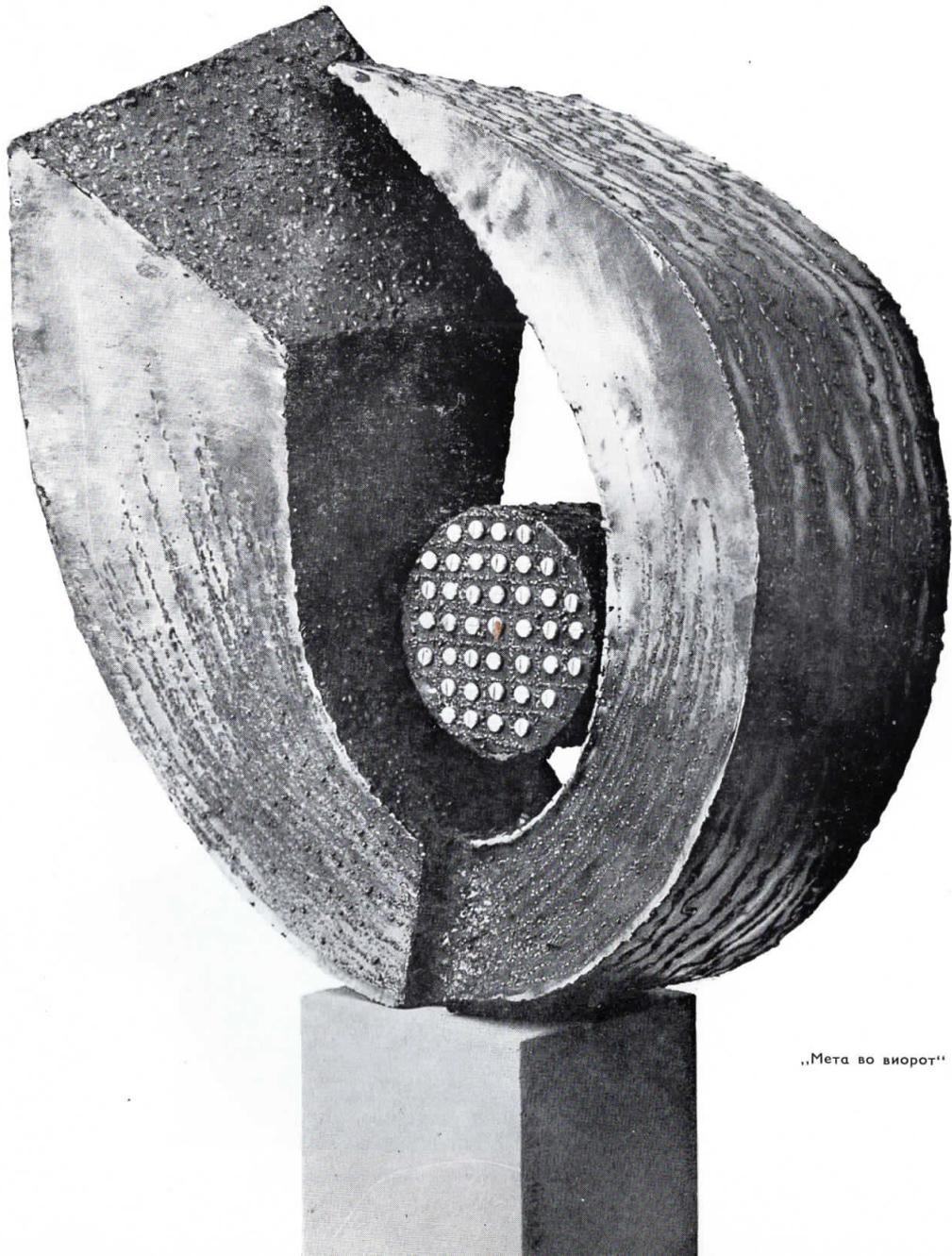
„Музиката на непобедениот“

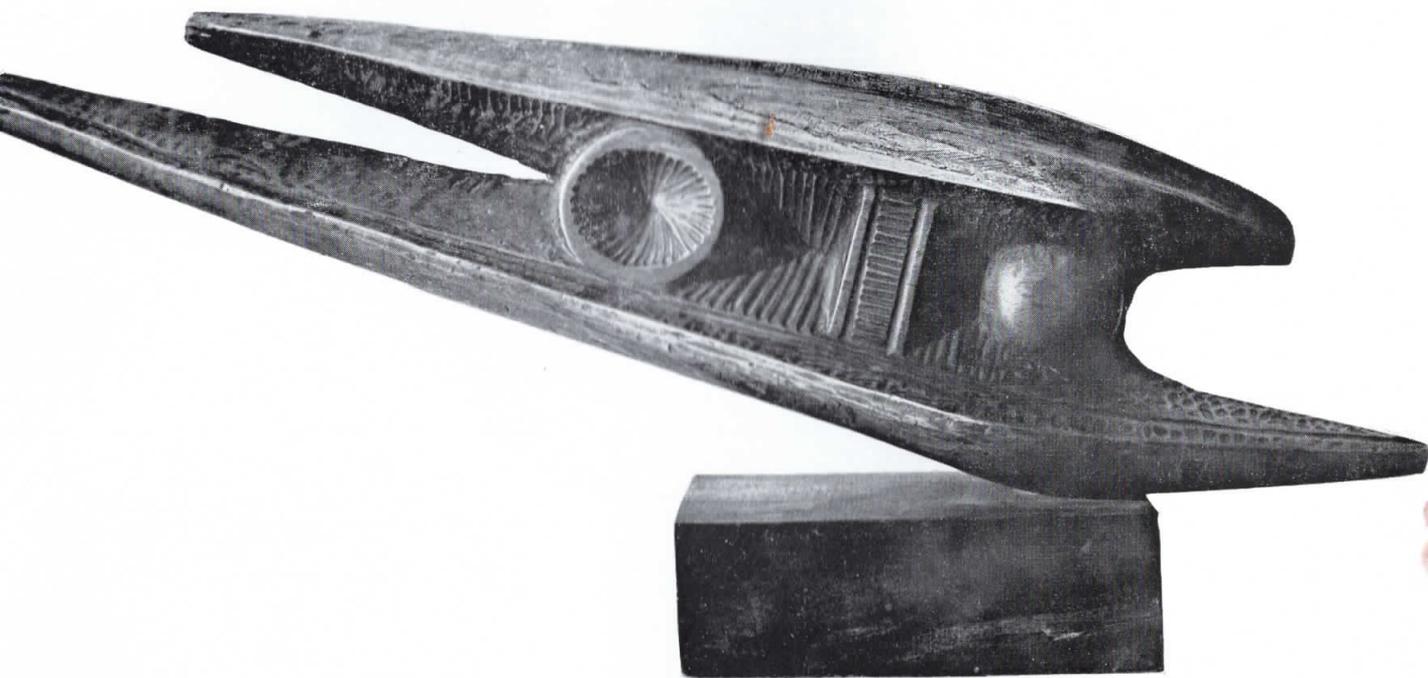
„Крила на слободата“

„Првата голема свеченост“

„Мета во виорот“

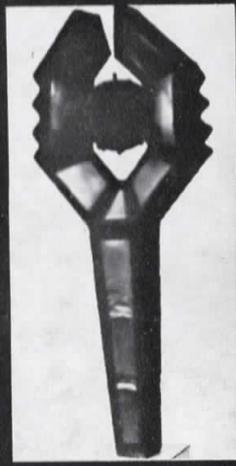
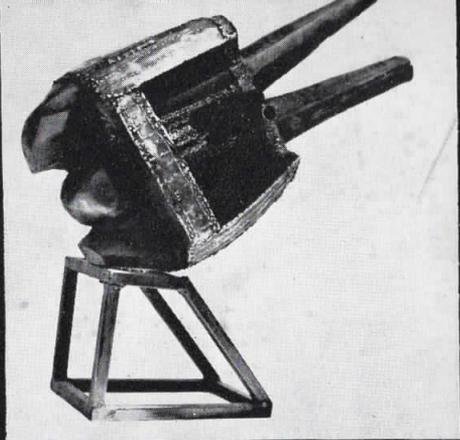
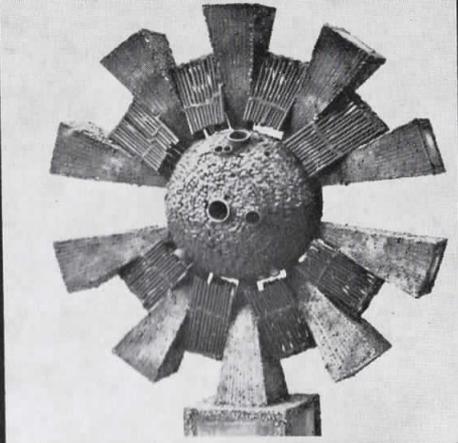
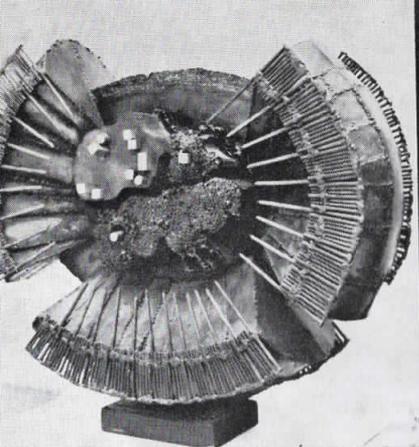
„Враќањето на Икар“

КАТАЛОГ

1. Враќањето на Икар, 1967, дрво,	43 × 99 × 25 см
2. Мина и четирите страни на светот, 1969, дрво-метал,	57 × 48 × 32 см
3. Македонско деноноќие, 1969, метал-дрво,	73 × 90 × 28 см
4. Инвазија, 1969, метал,	73 × 65 × 23 см
5. Икар, 1970, дрво-метал,	73 × 66 × 30 см
6. Вековен симбол, 1972, метал,	130 × 60 × 34 см
7. Факел, 1972, метал-дрво,	158 × 56 × 26 см
8. Изгрев, 1972, метал-дрво,	98 × 98 × 40 см
9. Долго будење, 1973, метал-дрво,	115 × 60 × 29 см
10. Визија и традиција, 1973, метал,	150 × 70 × 35 см
11. Музиката на непобедениот, 1974, метал,	135 × 63 × 50 см
12. Победник, 1974, метал,	173 × 76 × 42 см
13. Точка на интересот, 1974, метал,	66 × 60 × 31 см
14. Крила на слободата, 1974, метал,	88 × 63 × 22 см
15. Мета во виорот, 1974, метал,	66 × 40 × 37 см
16. Првата голема свеченост, 1974, метал,	74 × 50 × 17 см
17. Орев и челуст, 1974, метал-дрво,	74 × 60 × 28 см
18. Чувари на светлиот симбол, 1974, метал,	80 × 32 × 13 см
19. Доаѓањето на светлиот ден, 1974, метал,	80 × 54 × 23 см
20. Во очекување на зората, 1974, метал-дрво,	89 × 22 × 28 см

CATALOGUE

1. La Rentrée a 'Icare, 1967, bois,	43 × 99 × 25 cm
2. Une Mine et les quatre points Cardinaux, 1969, bois métal,	57 × 48 × 32 cm
3. Le Jour — Nuit Macédonien, 1969, métal bois,	73 × 90 × 28 cm
4. Invasion, 1969, métal,	73 × 66 × 23 cm
5. Icare, 1970, bois métal,	73 × 66 × 30 cm
6. Symbole Seculaire, 1972, métal,	130 × 60 × 34 cm
7. Flambeau, 1972, métal bois,	158 × 56 × 26 cm
8. Aube, 1972, métal-bois,	98 × 98 × 40 cm
9. Réveil prolongé, 1973, métal-bois,	115 × 60 × 29 cm
10. Vision et Tradition, 1973, métal,	150 × 70 × 35 cm
11. La Musique de l'Invincible, 1974, métal,	135 × 63 × 50 cm
12. Vainquer, 1974, métal,	173 × 76 × 42 cm
13. Point de l'Intérêt, 1974, métal,	66 × 60 × 31 cm
14. Ailes de la Liberté, 1974, métal,	88 × 63 × 22 cm
15. Cible dans le Tourbillon, 1974, métal,	66 × 40 × 37 cm
16. La première Grande Fête, 1974, métal,	74 × 50 × 17 cm
17. Noix et Gueule, 1974, métal bois,	74 × 60 × 28 cm
18. Gardiens Symbole Sacré, 1974, métal,	80 × 32 × 13 cm
19. L'Arrivée du Meilleur jour, 1974, métal,	80 × 54 × 23 cm
20. En attendant l'Aurore, 1974, métal-bois,	89 × 22 × 28 cm

BEKIAROVSKI

